

Fótbólturinn fer á rull aftur í februar

Landsliðsspælarnir skulu í eldin 31. januar, og sísta umfari í landskappingini verur komandi ár spælt á mikkjalsmessu

FÓTBÓLTUR
Jóannes Hansen

Tann tívin er langt síani farin, tá fótbólturin er summarítróttur, og tá fótbóltsspælarnar kunnu íka onkra vetrarítróttargrein, uttan at n†ast at hugsa um, hvussu hetta skal ganga upp við fótbóltspæli.

Komandi leygardag verur fungur millum FSF og fótbóltsfeløgin. Ein eftirmetringarfundur av farna kappingarárinum og eitt prát um møguligar broytingar í n†eggja kappingarárinum hevur veri fastur táttur á skránni í fleiri ár. Feløgini og FSF hava veri væl nøgd. Nyttan í fundinum er ikki minst treyta av, at fel-

øgini ver a umbo a á fundinum av persónum, sum hava ábyrgd, og sum hava fingurin á pulsinum. Uppløgdu umbo ini eru formenn og venjarar.

Foringarnar

Undan fundinum hevur FSF sent feløgnum uppskot til, hvussu komandi kappingarári skal skerast. Leisturin líkist nógv tí, sum hevur veri galdandi undanfarin ár.

Innleiandi umfari í kappingini um løgmanssteypi verur sambært uppskoti á skránni í sísta vikuskiftinum í februar. Ta er 24. og 25. februar. Fyrsta umfari í bólkaspælinum er ætla at vera vikuskifti 3. og 4. mars. Bólkaspæli æltast at ver a liugt páskaaftan, sum komandi ár verur 14. april. Fyrra hálvfinalan í steypakappingini er á skránni í fleiri ár. Feløgini og FSF hava veri væl nøgd. Nyttan í fundinum er ikki minst treyta av, at fel-

skránni. Seinna hálvfinalan er kristi himmalferdag, sum komandi ár er 24. mai. Finalan verur spæld á Tórsvølli sunnudagin 1. juli.

Hvussu ta fer at ganga at fáa steypakappingina avgreidda verur ikki minst treyta av veirinum. Ofta ver a nógvir dystir útsettir, tí ta er kavi. Í ár royndist ta ikki so illa, tá ta sn†r seg um kava og avl†star dystir. Ein annar spurningur, sum ofta hevur órógvabólkaumfari í steypakappingini heilt nógv, er verkfall. Komandi vár ver a sáttmálasamráingar. Um ta fer at gangast, sum ta ofta hevur gingi tey seinnu árin, so verur trupult at koma um firir og sund í nakrar vikur!

Langt kappingarár

Fyrsta umfari í landskappingini er sett at vera 2. páskadag, sum komandi ár verur 16. april – tann dagin tá Margretha drotning ver-

ur 61. Undan summarsteiginum er ætla at avgrei a tiggju av teimum átjan umforunum. Soleiis var ta eisini í ár. Tíggjunda umfari er sett at vera 24. juni. Fyrsta umfari eftir summarsteigin verur 5. august, og kappingarári er sett at enda leygardagin 29. september ella á mikkjalsmessu.

Hjá landsliðsspælrunum verur kappingarári upp aftur longri. Longu mikudagin 31. januar er fyrsti landsdysturin á skránni. Hann verur spældur á útvølli ímóti Svøríki.

Sísta uppgávan í 2001 verur landsdsturin á útvølli ímóti Slovenia. Hann verur spældur leygardagin 6. oktober. 6. oktober hevur einki serligt or a sær í Føroyum. Ta var 6. oktober í 1992, at Sjóvinnubankin – á sínum 60 ára føingardegi – fór á húsagang. Vit mugu vóna, at ta 6. oktob er 2001 fer at hilnast betur, enn ta onkunti hevur gjørt henda dagin!

Máltindurin:

Simona Dzikyte
Ioana Rapa
Vesna Tomajek
Annika Thomsen
Sóley Mikkelsen
Regina Radó
Fri a Marjunardóttir
Nicolina Eybjørnsdóttir
Lotte Sørensen
Guri Mortensen
Anna K. Samson
Joan M. Joensen
Ann Hansen
Andrea Lütz
Jórun Ludvig

Sóljan
VÍF
Stjørnan
Neistin
VÍF
VB
VÍF
VÍF
Kyndil
VB
Stjørnan
Stjørnan
Kyndil
VB
Kyndil
99
71
61
55
55
54
48
47
41
37
36
36
34
33
31
(22)
(15)
(18)
(6)
(17)
(19)
(8)
(21)
(4)
(9)
(3)

Máltindurin:

Halgir D. Olesen
Artur Johansen
Ingi Olsen
Bjarni Wardum
Dorica Tomic
Sverri Justinussen
Martin Hummeland
Sámal Joensen
Alexandur Johansen
Costin Dumitrescu
Jónleif Sólsker
Kári Mortensen
Jacob Jónsson
Mortan Hansen
Marius Joensen

H71
StíF
VÍF
Kyndil
KÍF
Tjaldur
VÍF
VÍF
StíF
StíF
Kyndil
Neistin
Neistin
Tjaldur
StíF
73
62
61
59
55
53
50
43
42
38
38
36
32
31
28
(11)
(21)
(18)
(11)
(17)
(8)
(2)
(1)
(6)
(14)
(8)
(6)
(3)
(1)

Toppskjútti í bestu mansdeildini er í løtuni Halgir Dahl Olesen úr H71

ViMERKINGAR

Eitt sindur um beinar og skeivar linjualir

Frits Johannesen

Nú nærkast ta kommunala valgi. Nógvar myndir av monnum og kvinnum hava veri í Sosialinum og Dimmu, har »útsølan« upp undir endan hevur havt gó tilbo. Bíligt? Nei, nei ikki eru vit før fyri at taka ta upp á tungu, men eitt mugu vit vera samd um: Nærdemokratii er sprellivandi... hvorfall í Dimmu og í Sosialinum. Spell er, at ikki fleiri kvinnur bjó a seg fram. Eg haldi, kvinnan hevur betri sosialan intelligens, enn vit menn hava, sæ fra ti, at tær taka sær meira av tí sosiala partinum í samfelag okkara. Er ta naka mannfolk, i er heimahjálp? Sita tær ikki aftanfyr í mongum felagskapum - ítróttarfeløgum, samkomuarbeii, halda familju-og ættarbondum saman og baka bollar, tá i bingo er?

Nú siga tey fyri mær, at ta eru fleiri kvinnur, i lesa til lækna enn menn. Har haldi eg, vit menn ikki røkka. Okkum damar væl betur at vísa okkum í »ram-bostili, hvítari flippu, svørtum slipsi og velourekleddningi« ..stykkja út við beinum linjualum, gera br†r, vegir, ítróttarhallir o. s. fr. ella duga okkum við Gylde-enspjet. Kvinnan hevur eina lívsrytmu, sum ikki er so bein, sum hjá okkum

monnum. Tær hava linjualir í sínari hugsan, sum ringja seg eitt sindur, men halda kósina og koma á mál við øllum, sum tær taka sær fyri.

Ikki mugu tit leggja kommununar saman. Nei, ikki mugu tit ta. Hetta er ov bein hugsan. Ta harm a i mangan, at kollfir-ingar voru fissionerair í fyrra árhundra. Nú sært tú bara fissioneraar kollfir-ingar, sum skjótt fara at tosa við »ir« í øllum endingum. Hetta ger, at vit ræast samanleggingar. Stórt skal ta ver a. Ta sæst í útlondum, at so er. Har eru bara samanlegg-ingar so stórar, at Martinus í Kollafir-i hev-i ikki gingi við til at lagt saman við Havnina, nei, hann hev-i heldur lagt saman við Djakarta kommunu. Hon er passaliga langt burtur, so kollfir-ingar høvdu blivi við at veri kollfir-ingar og høvdu blivi við at havt tær

røttu endingarnar og veri meira skeivir. Nú bliva teir beinari og beinari.

Nú var ta linjualin, i hugsa var um í hesum petti. Føroyingar ynda bygdirnar og tey gomlu búplássini. Hvussu ber ta til, at har sum teir gomlu b†lingarnir(bygdirnar) eru, er rytman millum lonir, tekjur, bóin, bøgaraar, hamrar, fjallaryggir og hús-anna millum so avbera go, at tú næstan skuldi trú tí, at ta var Varharra sjalvur, i hev-i brukt sínar hendur í øllum hesum skapi? Hann hevur onganti brúkt og minni átt eina beina linjual.

Nei, hann hevur sæ til høgru og vinstru, hugt upp í loft mett um líkindini og so lagt sínar linjur við skeivum linjualum.

Fert tú upp á onkran fjallatind ein sólflytan dag og lítur út yvir vegir og sta'ir, sært tú teir nyggju b†lingarnar, stívar og óharmoniskar. Mær kemur fyri, at lendi ofta verur tiki sum ta er slættlendi, tá i sett verur út í korti og útstýkkja verur. Vóru tey gomlu klókari enn vit, livdu tey nærri at náturini og høvdu størri alsk til umhvørvi, høvdu betur fyrilit, og trúu meira upp á huldufolk, íbygdar steinar, heggjar og vættar, enn vit gera í dag? Fyri teimum var náturnar meira livandi, enn vit síggja hana í dag.

Ikki gingu tey við beinum linjualum og gjørd

beinar strikur og søgdu: Soleiis eigur hetta at ver a! Nei, var íbygt í steinum og heggjum, so fór ikki vegin buldrandi gjognum hetta øki, men uttan um. Vegirnir fóru ikki beint fram, men laga u seg eftir lendinum.

Hoyrði fyri tí si ani frá tí norska útvarpinum í einari sending, har ta norska arkitektafelagi, hev-i gjørt vart við seg yvir fyri kommunalu- og landsmyndugleikunum, at tey n†eggju búplássini, i gjørd voru, vóru alt ov tilvildarliga gjørd.

Ja, beint skal ta vera. Meg minnist, tá i eg gekk á Foroya Lærarskúla, at Sofus Joensen, sáli, tosa i um Jens Baggesen (1764-1826), tá i hann skriva i um Mannheim, hvussu beint og sno i alt var í hesum b†i. Hann spyr so okkum, um nakar okkara drakk mjólk (tá drukku vit mjólk og ikki øl) av einum fyrkanta um glasi? Nei, ikki gjørdu vit ta.... og ta ger eingin enn tann dag í dag! Ta smakkar væl betur at drekka av einum rundum glasi.

Kundi hugsa mær at givi teimum, i vald voru í tey kommunalu rá ini skeivar linjualir, so vit fing

tey tær skeivu linjurnar inn aftur í myndina, sum Várharra yndar! Hann hev-i veri gla ur.

Stórar avbjóingar fyrri framman í Sumbiar Kommunu

Jacob Poulsen, Sumbøur,
valevni á lista A

Bygdarásvali í Sumbiar Kommunu t†sdagin er eitt ta mest t†dning-armikla í nógv ár, tí ta má vera øllum greitt, at ta liggja stórar avbjó-ingar fyrri framman. Tí er ta eisini av stórum t†dningi, at veljarin ger sína skyldu og setir fólk í bygdará i, sum hevur vilja og dirvi til at fara í holt við tær avbjóingar, sum eru.

Børnini betri umstøur
Ta er ein gomul sannroynd, at børnini eru framtívin. Men skal

nøkur framtí vera í børnunum, er ta alney ugt, at tey fáa so góar umstøur til undirvísing og frítíarítriv sum gjørligt.

Ta hava børnini í Sumbiar Kommunu ikki í dag.

Eitt nú er sjálvt grundarlagi undir børnunum, barnaskúlin, ikki á nóg høgum stø i dag, og hann l†kur heldur ikki krøvini, sum ver a sett til skúlar nú á døgum.

Tí er ta sera átrok-andi, at ta n†eggja

bygdará i beinanvegin næsta ár fer undir eina mi vísa útbygging av skúlanum í Sumba. Eitt nú er ta neyugt at gera stovur til træ- og maskin-smi og ein fimleikarhøll má byggjast. Hendan fimleikarhøllin, og smi stovurnar, kunnu ver a bæ i gomlum og ungum til mikla fragd og til miki gagn, aftaná skúlatí, eitt nú til kvøldskúla, hondbólt, innandurafótbólt o.a.

Ta er sera t†dningarmiki, at børnini á Økrum og í Lopra ikki ver a slept upp á fjall. Og nú so gott vegasamband er fingi ímillum bygdirnar, er ta upplagt, at børnini, sum ganga í skúla á Leiti, koma til Sumbiar til ymsar lærugreinar, eitt nú til smi og til fimleik.

Fara vit so í hin endan, til tey eldru, so er hetta eisini eitt mál, sum kommunan eigur taka upp sum skjóttast fyri at víta, hvussu vit frægst kunnu bøta um korini hjá teimum eldru, eitt nú við samb†li, ella onkrari a rari loysn.

Máast burturav

Ta er eisini ein syrgilig sjón at síggja, hvussu nógv verur máa burturav Bakkanum ár undan ári. Hetta er alt jør hjá fólki í bygdini, sum soleiis verur skola i havi.

Kommunan er so smátt farin undir at gera bakka-verju. Men ta komandi bygdará i má gera sær púra greitt, at ta verur neyugt at seta pening av á hvørum ári fleiri ár fram í tína, so at farast kann undir eitt mi víst arbei i at verja Bakkan. Sjálvandi hevur ta alstóran t†dning, at byrja verur at gera bakkaverju har, ta leikar harast á. Verur onki gjørt, fer enn meiri fyrri skeyti.

Barnaansing neyugt

Fyrst í oktober fing vit eisini barnaansing í kommununi. Hon vísir seg at virka væl og ta er onki at ívast í, at hon er komin fyri at vera. Barnaansing er ein hin fremsta treytin fyri, at fólk yvirhovur sleppa at arbei a. Í løtuni eru seks børn í dagrøkt. Vónandi ver a tey fleiri, men ta er onki at ívast í, at dagrøktin skal útbyggjast, so hvørt tørvur verur á tí.

Mugu skapa fortreytir

Eitt ta fremsta endamáli hjá einum kommunist†ri er at skapa fortreytirnar, so at vinnan fær møguleika at mennast. Ta má ikki henda, at vinnulívsætlanir detta niurfyri, tí at kommunan ikki hevur skapt tær neyugu fortreytirnar.

Í Lopra hava vit ein góan fjør. Ta verur neyugt, at kommunan planerar stykki til ídna arvirki, so tey eru tøk, um onkur hevur hug at seta vinnu ígongd. Ikki minst er ta neyugt at gera Havn, so at skip fáa lagt at í samband við eitt komandi vinnulív.

Eg hugsi m.a. um vatni i Lopra, sum tykist at vera eitt ráevni, sum kann gagn†tast. Hvat ta verur til, víta vit ikki enn, men vónandi verur ta samfelagnum at gagni. Í øllum førum má ein útbygging til í Lopra í sambandi við vatni, antin ta so skal flytast av landinum til sølu, um ta verur til smøltaling, ella okkurt heilt anna.